

Alfred Rosenberg

**ZAŠTO JE ZA ČASNIKE
NACIONALSOCIJALISTIČKI SVJETONAZOR
OBVEZUJUĆI UNUTARNJI ZAKON?**

Naslov izvornika: *Alfred Rosenberg, Wofür kämpfen wir: Warum ist die nationalsozialistische Weltanschauung das den Offizier verpflichtende innere Gesetz?*

Zato što odgovara njemačkom biću. On njemačkom narodu daje zakon, živjeti odgovarajuće svojoj vrsti i time ispuniti zadaće dane od strane stvoritelja svijeta. Zbog toga se borimo za nacionalsocijalistički svjetonazor.

Nadalje je nužno razjasniti pojam svjetonazor. Uvijek iznova čujemo: “Ovaj rat je rat svjetonazora”, što znači borba na bojištima je samo vidljiv izraz za golemu, duhovnu snagu, koju označavamo kao svjetonazor. Svjetonazor je nadalje, u riječima, pogled na svijet. Ali “gledati” u njemačkom govornom području ne znači samo “vidjeti”, već znači i unutarnji pogled, duhovni pogled, što znači da misli preko razuma čine i svrhu života, preko unutarnjih zakona, prema kojima se odvija život pojedinca i naroda, ako oni prepoznaju biću uvjetovanu duhovnu i duševnu snagu.

Zbog toga ovdje mora upravo pod vodstvom jednog naroda – ovo se osobito odnosi na časnike u ratu – vladati jasnoća i jedinstvo i neuništiva volja, kako bi se ta jasnoća i jedinstvo održali do kraja. Dopuštanje kompromisa, nije u biću jednog svjetonazora. Tko želi lagodnosti ili je samo pre bezbrižan, da bi se borio do kraja i podnio nužna uskraćenja u vlastitom životu, mora podleći u borbi svjetonazora. Opasnost osobito prijeti njemačkom čovjeku zbog njegove prevelike otvorenosti za sve strano, opasnost da ne pronađe put ka samome sebi i podlegne stranim utjecajima. Ravnati se prema stranim zakonima znači biti zarobljen i konačno vodi u propast.

Nacionalsocijalistički nam svjetonazor sam osigurava život koji je vrsti ispravan. Samo on time jamči slobodu i veličinu našeg naroda. Zato je upravo u ovim vremenima najžešće borbe uvijek najpotrebnije razjasniti si najvažnije stavke ovog našeg svjetonazora i iz toga izvući snagu za daljnju borbu.

Mi kao nacionalsocijalisti vjerujemo u jedan božanski svjetski poredak kao jedan razumni red, u kojem je sve podijeljeno tako da se borbeno i stvaralačko pouzdano održi. Iz tog vjerovanja proizlazi i ono što mi smatramo karakterističnim crtama nordijske muževnosti, što u zamisli Germana o Midgardu čini izraz jednak onima iz zamisli Grka o Kozmosu.

Vjerujemo da su i rase i narodi dijelovi ovog božanskog stvaralačkog reda i da unutar ovog reda imaju svoje određene zadaće. Što jasnije jedan narod može prepoznati svoje zadaće, koliko će se čišće i ispunjenije razviti njegove unutarnje sposobnosti, toliko će veći biti njegov doprinos u učvršćenju cjelokupnog razumnog reda.

Vjerujemo da je čovjek kao razumno duhovno biće od stvaratelja svijeta dobio zadatak, stvoriti si način života i životne zadaće, dakle jedno sjedište, što znači više od prostog zadovoljenja bijednih životnih potreba.

Mi dakle **vjerujemo u zadatak uzdizanja ljudi**. On služi posljednjoj etapi naše borbe – koja neumoljivo mora biti protiv svega što se tom zadatku suprotstavlja, jer razumno ispunjene ove zadaće ovisi upravo o tome da najrazvijenija, najkreativnija i najsposobnija rasa zadrži odlučujući utjecaj na poredak naroda na zemlji. Ne zaboravimo pritom da je s ugrožavanjem našeg naroda i germanstva uopće ugrožena i pradomovina rase, koja se do

sada dokazala kao najkonzistentnija: predomovina i još najjači postojeći izvor nordijske rase.

Vjerovanje u božanski svjetski poredak i uzdizanje ljudi izraz je našeg svjetonazora, no ne još svjetonazor sam. Naše vjerovanje je najmoćniji impuls za sva naša djelovanja i dopuštanja. Ali do jednog uistinu jasnog držanja po svjetonazoru i time jačanja uvjerenja dolazi se ako to uvjerenje ne stoji u oprečnosti sa znanstvenim podacima. Mi kao Germani moramo biti sigurni da će se naše vjerovanje ako ga provedemo u djelo pokazati životno djelotvornim i da će biti u suglasnosti s organskim zakonima bića.

Führer nam je donio spoznaju o biološkim životnim zakonima, znanje o vrijednosti i značenju krvi.

Njegovo učenje kaže:

1. Da čovječanstvo pripada različitim rasama.
2. Da svaki narod može živjeti samo po zakonima koji služe njegovoj krvi.
3. Da naš narod predstavlja krvnu zajednicu nadmoćne nordijske krvi.
4. Da zato naš narod mora živjeti po zakonima koji odgovaraju nordijskoj krvi.

Führer:

"Ovdje govorim proročanski, kao što je spoznaja o kruženju zemlje oko sunca dovela do promjene opće slike svijeta, tako će iz nacionalsocijalističkog učenja o krvi i rasi doći do promjene spoznaje i time slike povijesti ljudske prošlosti i budućnosti."
(Reichstag 30. siječnja 1937.)

U centru našeg svjetonazora stoji ideja o krvi ili ideja o rasi. Krv je dakle pokretačka snaga u životima pojedinaca kao i naroda.

Ovo razmišljanje u konačnici je: dolazi jedan potpuni novi misaoni red, novi samo u odnosu na mišljenje posljednjeg stoljeća, koji našoj nordijskoj krvi snažno prijete i zaklinje na rasni kaos s dogmom o jednakosti svih kršćana i liberalnim učenjem o jednakosti bilo čega što nosi ljudsko lice. U stvarnosti ove misli nisu ništa drugo nego – iz iskustva sa spoznajama o modernom učenju o naslijeđu i rasi – povezivanje onoga, što je našim germanskim precima samo po sebi bilo jasno kao jedinstvo vjerovanja, prava i životnog reda, dokle su se kao slobodni seljaci u visoko odgajanim rodovima njihovi životi oblikovali bez utjecaja stranih duševnih vrsta.

Radi ovog novog misaonog reda, mi smo učenja i saznanja povijesti naučili vrednovati na novi način, nastojali smo kroz sva razdoblja do sada prepoznati jedinstvo njemačkog bića i ono što znači razuman, što apsurdan razvoj, i iz političkih potreba našeg vremena zatim donijeti zaključke za sva područja.

Iz otkrića i vjerovanja mora izrasti vrijednost i djelovanje, prema kojima će svjetonazor kao obvezujući unutarnji zakon također biti prepoznatljiv izvana. Svaki svjetonazor je u prvom redu karakteriziran time, što na ljestvici vrijednosti zauzima najviše mjesto.

Na prvom mjestu stoji održanje i napredak našeg naroda. Ova zadaća pokreće nas život i našu borbu.

Führer:

“Za mene, ali i za sve prave nacionalsocijaliste postoji samo jedna doktrina: narod i domovina!”

Iz misli o krvi nacionalsocijalizam na narod ne gleda kao samo na jednu sudbonosnu zajednicu, nego i prije svega kao na krvnu zajednicu, povezanu putem zajedničke nordijske krvi. Narod je sve dominantno, konačnica svog postupanja, posljednja i najviša mjera vrijednosti svakog djelovanja. „Opća korist dolazi ispred pojedinačne koristi.“ Čovjek, svejedno koji posao predstavlja, svojim cjelokupnim mišljenjem i djelovanjem stoji u službi za narod.

Ja mora odstupiti u korist Nas. Samo na putu djelovanja i žrtava za Nas, za krvno povezanu narodnu zajednicu, može biti osigurana egzistencija naroda i time pojedinca, „Jedan za sve, svi za jednoga.“

Nacionalsocijalizam je dakle narodni svjetonazor. Svi, svaki narodni drug, svaka obitelj i rod, svaka javna institucija – stranka, vojska, država, vlada, gospodarstvo, umjetnost i znanost – moraju služiti rastu naroda i njegovoj vječnoj borbi. To je u potpunosti moguće jedino kada svaki pripadnik naroda dođe na mjesto na kojemu će po svojim sposobnostima učiniti najviše za narod, najbolje služiti naciji, dakle u jednom pravom socijalističkom narodnom redu s visokom radnom svijesti.

Ovo povezivanje nacionalnog sa socijalnim vjerovanjem dalo je stranci njezino ime i dalo nam je da govorimo o nacionalsocijalističkom svjetonazoru.

Führer:

"Velika kulturna postignuća čovječanstva bila su za sva vremena najviša postignuća života zajednice naroda, rase; ona su u svom porijeklu i po svojoj slici izraz duše i ideala zajednice. " (Dan stranke, 1935.) ...

S priznanjem vjerovanju o krvnoj zajednici i izgradnjom socijalne zajednice završava se narodna izgradnja Nijemaca.

Kada na pojedince koji služe gledamo kao na članove narodne zajednice, to ne znači njegovu potvrdu u masi. Prava narodna zajednica ne može izrasti iz mase nego samo iz jakih osobnosti, zdrava šuma treba zdrava stabla! ***Nacionalsocijalizam dakle snažno naglašava vrijednost osobnosti***, no to ne znači da si želi vrijednost po svemu zasebnih

pojedinih individua, jer takvo što u stvarnosti uopće ne postoji. Postoji samo kao beskrvna konstrukcija mišljenja i odgovara zakonima života, prema kojima se u prirodno rastućem redu obitelji, roda i naroda čovjek rada.

Nacionalsocijalizam želi onu osobnost koja je u svim kvalifikacijama i crtama potpuno razvijena, svjesna krvi, jake volje i karakterno čvrsta, koja je spremna na najvišu dužnost za svoj narod. Način da se takav tip čovjeka postigne je ideja odgoja u nacionalsocijalističkom svjetonazoru.

Führer:

"Imamo veliku zadaću, uvijek jače produbljivati pravi duh narodne zajednice i uvijek jasnije raditi na vrijednosti osobnosti. "

Rad vrednujemo kao obvezu za djelotvornost cijele narodne cjeline.

Rad nije samo sredstvo za stjecanje materijalnog dobra, već održava narodnu zajednicu i istovremeno je nužan preduvjet za otkrivanje osobnosti. Svaki pojedinac mora pronaći radno mjesto na kojem će se osjećati ispunjeno i zadovoljno. ...

Mi borbu vrednujemo kao nepromjenjivi životni zakon, jer samo u vječnoj borbi, preduvjetu svih izbora, rastu osobnosti i nemilosrdni narodi. Veličine se rađaju samo u borbi.

Njemački čovjek svoj život oblikuje borbeno! Borba prati cijelo njegovo biće – borba sa samim sobom, borba sa sudbinom, borba s neprijateljskom okolinom. ...

Borba i čvrstoća su jedni od glavnih elemenata nacionalsocijalizma. Zato on i jest svjetonazor jakih, borbenih ljudi. Nacionalsocijalizam odgovara istinitom ratništvu. "On je po svojoj borbenoj osnovi vojnički svjetonazor." Vojnička spremnost na žrtvu očevidan je socijalizam. Vojnik je prvi socijalist Reicha, upravo vojnik, nadalje i časnik, moraju nacionalsocijalizam u svoje srce primiti osobito lakoćom.

Zbog ovog borbenog stava nacionalsocijalizam zazire od bljutavog lagodnog života. On je smrtni neprijatelj *Ja*-potrage i materijalizma, koji vode u neumjereni život. Seljačka snaga i istinitost i vojnička čvrstoća trebali bi ispuniti svakog Nijemca, jednakom jačinom, služio on svom narodu u gradu ili na selu, s oružjem ili na radnoj stolici.

Uz borbu stoji ponos. Ponos na očinski rod, ponos na djelotvornost, ponos na pobjedu nakon borbe. Časnik svoju obvezu ispunjava odano, ali kao ponosan i odvažan čovjek. I takav stoji i pred svojim Bogom, iskren (pošten) u molbi za snagu i jakost, kako bi mu se mogla odati počast.

U ovom stavu nalaze se osnove germansko-njemačke dominacije, što najviše mora pokazivati časnik. Opravdan ponos, otmjeni stav i elitno držanje označavaju njegovu vrstu.

Pojam časti centar je germanskog bića. Život naših predaka odvijao se oko časti i slave, slobode, hrabrosti i ponosa. Njihov život je uvijek bio čist i velik dok god je čast bila prioritet.

"Germanska Europa darovala je svijet uzvišenim idealom čovječanstva: učenjem o vrijednosti karaktera kao temeljem sve moralnosti, uzvišenim spjevom o najvišoj vrijednosti nordijskog bića, o ideji slobodne savjesti i časti." (*Alfred Rosenberg, "Der Mythos des zwanzigsten Jahrhunderts."*)

Iz časti dakle raste vjernost.

Svašta se na zemlji može mijenjati, ali jedno nikada: nevjernost. Vjernost, na koju smo se zakleli Führeru, mora nam biti jednako sveta kao vjernost njemačkom germanskom narodu, njegovom znanju i veličini, kao vjernost prema krvi, našim precima i unucima, vjernost našem rodu, vjernost drugovima i vjernost prema nepromjenjivim zakonima sklada, čistoće i viteštva. U uzvišenoj interpretaciji časti i vjernosti iskazuje se plemenitost njemačkog naroda. ...

Pozivamo se na odanost, koja dolazi bezuvjetno iz dragovoljnosti, u službi našeg svjetonazora, koja je spremna podnijeti bilo kakvu žrtvu. ...

Temelj neraskidive zajednice vođe i sljedbenika je zajednički ideal, zajednička borba, jednaka vjera u jednu veliku ideju i njenu snagu: jednak svjetonazor, koji jednako vjeruje u narod i njegovo poslanje.

...

Führer:

"Tko želi biti vođa nosi osim najvišeg i apsolutnog autoriteta i posljednju i najtežu odgovornost. "

Prijevod:

Posjetite nas na internetu

NSDAP/AO NOVA EUROPA DER STÜRMER

I PREUZMITE BESPLATNE NACIONALSOCIJALISTIČKE
PUBLIKACIJE NA **HRVATSKOM** JEZIKU

